

16.5.2014

Ympäristöministeriö

PL 35

00023 Valtioneuvosto

Viite Lausuntopyyntö luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta

Asia **LAUSUNTO**

Uusi asetusluonnos on huomattavasti nykyistä asetusta selkeämpi. Asetusluonnoksesta on karsittu pois tulkinnanvaraisimmat asiat ja siihen on sisällytetty nykyisessä asetuksessa olevat suositukset. Kokonaisuus on hyvin yhteensovitettu muun lainsäädännön ja ympäristökorvausjärjestelmän kanssa. ELY-keskuksen aikaisemmat kannanotot on pääosin huomioitu asetuksen sisällössä.

Pykäläkohtaiset kannanotot:

3 §

Mikäli halutaan vähentää maatalouselinkeinon kustannuksia pitäisi aumauksen työtekniisiin syihin lisätä työhuippujen tasaus. Tämä tulee käytännössä mahdollistamaan laajemman aumausmahdollisuuden ja sitä kautta aumauksen ympäristövaikutuksia ei pystytä vähenemään.

Vesistömääritelmässä mainitussa vesilain kohdassa määritellään vesistö, ei vesialue, joka määritellään 3 § kohdassa 2 ja 5 §:ssä. Vesistöllä tarkoitetaan vesilain (587/2011) 1 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaista vesistöä.

4 §

Maatalouselinkeinon kannalta rakennelmien sijoittamista koskevat erityisvaatimukset saattavat olla tapauskohtaisesti ongelmallisia erityisesti laajennushankkeissa.

Perustelumuiistioon pitäisi lisätä enemmän kriteereitä talousvesikaivojen suojaetäisyyden tarpeen arviointia varten. Lisäkriteereitä voisivat olla mm. maalaji, kaltevuus ja kaivon tyyppi. Lisäksi olisi määriteltävä kenen vastuulla suojaetäisyyden määrittäminen on.

6 §

Pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden ja lannan aumavarastoinnilla on erilaiset kriteerit. Muistiossa olisi tuotava tarkemmin esille perustelut valittuihin kriteereihin. Perusteluissa voisi mainita mm. Eviran hyväksymismenettelyn.

Peltolohko voi olla kooltaan hyvinkin iso, joten koko lohkolle asetettu kahden vuoden aumauskielto vaatisi joustoa. Perustelumuiotiossa voisi tuoda esille mahdollisuuden aumata esim. 10 ha peruslohkolla kahtena vuonna peräkkäin eri paikoissa.

Auman peittämiseen pitäisi olla muitakin vaihtoehtoja kuin tiivis peite.

Peltolohkolle perustetusta aumasta voidaan levittää lannoitevalmistetta myös naapurilohkolle, joten auman koossa pitäisi olla hieman joustoa.

7 §

Lantaloiden kattamisvaatimus lisää tilojen kustannuksia ja edellyttää investointitukien kohdentamista ja lisävarojen osoittamista tähän tarkoitukseen.

8 §

Kuivalannan aumavarastointi on mahdollista poikkeukselliseen työtekniiseen tai hygieeniseen syyhyn vedoten. Lannan osalta pitäisi vielä harkita joustavampaa aumausmahdollisuutta, esimerkiksi pidentämällä 10 §:n 5 momentin odotusaikaa tai huomioimalla aumattavan lannan ravinnepitoisuus.

Lannoitusvalvontaa varten saapuneiden lanta-analyysien perusteella kuivikelannan kuiva-ainepitoisuus on monesti huomattavasti alle 30 %. Mikäli halutaan vähentää maatalouselinkeinoon kustannuksia mahdollistamalla lannan aumaus, on prosenttilukua tarkistettava. Ympäristövaikutukset prosentin muuttamiselle ovat todennäköisesti negatiivisia.

9 §

Mikäli kuivalantaa työtekniisestä tai hygieenisestä syystä aumataan muualla kuin toiminnanharjoittajan pellolla on vastaanottaja vastuussa mahdollisista valvonnallisista seurauksista. Ilmoituksen tekijän tulisi tässä tapauksessa olla vastaanottaja.

10 §

Kahden viikon odotusaika 5 momentissa on liian lyhyt tilanteissa, joissa ajankohtaan osuu esim. 1,5 viikon sadejakso. Pitempi kuukauden odotusaika olisi parempi ja antaisi joustovaraa tehdä levitys hyvissä olosuhteissa.

Lannan multausvaatimus myös keväällä vuorokauden kuluessa on hyvä ympäristövaikutusten kannalta, mutta voi aiheuttaa ongelmia isoilla levitysaluilla sekä sääolosuhteista johtuen kaikilla tiloilla.

Asetusluonnoksen 10 §:ssä on todettu, että lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Muistiossa tätä on tarkennettu niin, että lannoitus tarkoittaa kaikkien lannoitteiden levitystä. Asetusta pitäisi täsmentää samalla tavalla. Samalla etäisyyden pitäisi olla sama kuin ympäristökorvauksen suojakaistan leveys.

Ympäristönsuojelulakiin valmisteltavaan poikkeamiseen lannoituksen aikarajoista pitäisi sisällyttää myös mahdollisuus poikkeamiseen aumauksen kieltoajasta. Auma voi jäädä syksyllä levittämättä sääolosuhteiden takia.

11 §

Laidunlannan huomioimista koskeva kohta pitäisi selkeyttää; Miten tehdään esim. loppukesällä laidunnettavan säilörehunurmen lannoitus?

12 §

Kokonaisfosforin määrittäminen ei ole tarpeen. Lannoituksen suunnittelu lanta-analyysin ja ohjearvojen keskiarvona lisää valvonnan ja viljelijän työtä. Asetuksen ja perustelumuistion tekstit antavat ristiriitaisen kuvan siitä mitä käytäntöä pitää noudattaa.

13§

Fosforia ei ole tarpeen sisällyttää kirjanpitovelvollisuuteen.

Ylijohtaja

Risto Timonen

Yksikön päällikkö

Risto Skyttä

